
[2007-25-RE](#)

CAUSA 2007-25-RE

Número de registre 366-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 20 DE DESEMBRE DEL 2007

BOPA núm. 4, del 16 de gener del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de novembre del 2007, per la representació processal de la societat mercantil Excavacions Arroyo, SL, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de novembre del 2007 sobre la inadmissió de la causa 2007-25-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 12 de novembre del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedent únic

El 16 de novembre del 2007, la representació processal de la societat mercantil Excavacions Arroyo, SL va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-25-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant dels drets a la defensa, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i a un tribunal imparcial predeterminat per la Llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de novembre del 2007.

En el seu escrit de súplica, la part recurrent s'oposa al contingut de l'aute objecte de recurs, ja que allò que aquesta part realment vol és saber si el dret a la lliure valoració de la prova per part dels tribunals és un dret de configuració legal i que, per tant, està subordinat al conjunt de principis, drets i llibertats que estableix la Constitució o si és un dret absolut, és a dir, si els tribunals poden dir "allò que els hi vingui en gana i quan els hi vingui en gana."

Aquesta part pensa que la resposta és la primera, ja que d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal qualsevol resolució que incorri en arbitrarietat vulnera el dret a la jurisdicció.

En el cas plantejat en aquesta causa, les resolucions recaigudes incorren en una arbitrarietat evident per tal com no existeix cap prova que pugui acreditar que la societat recurrent encomanés res més que una bomba d'aigua, 2 "bolons" i 4 "casquillos", aquesta manifestació no ha estat negada per l'adversa, ni desvirtuada per les proves al llarg del procediment. No obstant això, es condemna a aquesta part a pagar 36 peces més, cosa que comporta la vulneració de l'article 10 de la Constitució i de l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Per acabar, demana la revocació de l'aute esmentat del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

La societat recurrent al-lega dues consideracions per fonamentar la seva pretensió. En primer lloc, planteja la qüestió de si la lliure apreciació de la prova per part dels tribunals ordinaris és un dret absolut o, com ho considera ell mateix, és un dret de configuració legal. En segon lloc, donat per afirmat que es tracta d'un dret de configuració legal, considera que la resolució judicial objecte del recurs d'empara és arbitrària, perquè és contrària a la justícia, a la raó i a les lleis.

La primera al-legació parteix d'un error, ja que els tribunals de justícia no exerceixen drets absoluts ni de lliure configuració legal, sinó que exerceixen potestats amb els límits i les finalitats que configuren l'ordenament jurídic. La diferència entre drets i potestats és una cosa fonamental l'oblit de la qual priva de força tot el raonament.

En l'exercici de les potestats que les normes vigents, a partir de la Constitució mateixa, atribueixen als tribunals, els hi correspon la valoració de les proves sense que la seva revisió sigui de la competència de la jurisdicció constitucional.

Certament, com aquest Tribunal ha indicat en altres ocasions, en la via de l'empara es poden, i han de corregir-se els supòsits en què l'aplicació de la legislació, que és una competència exclusiva de la jurisdicció ordinària, es fa de manera que erosiona valors constitucionals, la protecció dels quals sí correspon a la jurisdicció constitucional. Aquest supòsit seria el de l'arbitrarietat en la interpretació de les normes o en la valoració de les proves.

Ara bé, d'acord amb la doctrina reiterada d'aquest Tribunal i d'acord amb els exemples comparats més acreditats, l'arbitrarietat consisteix, a aquests efectes, en una absència de motivació racional i suficient. L'aute objecte de recurs en empara i ara examinat en el recurs de súplica, conté raonaments suficients per fonamentar la seva decisió de forma que no pot considerar-se de cap manera arbitrari i no es pot donar la raó a les pretensions de la societat recurrent.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la societat mercantil

Excavacions Arroyo, SL contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de novembre del 2007 sobre la inadmissió de la causa 2007-25-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 20 de desembre del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat